

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 286/2010-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. júna 2010 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. Ing. M. P., N., vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky rozhodnutím Krajského súdu v Nitre č. k. 15 Er 723/2004-108 (7 CoE 32/2009-10) z 30. decembra 2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. Ing. M. P. o d m i e t a pre nedostatok právomoci.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 17. mája 2010 doručená sťažnosť JUDr. Ing. M. P., N. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) rozhodnutím Krajského súdu v Nitre (ďalej len „krajský súd“) č. k. 15 Er 723/2004-108 (7 CoE 32/2009-10) z 30. decembra 2009.

Zo sťažnosti vyplývalo, že proti sťažovateľovi je vedené exekučné konanie v prospech oprávneného, ktorým je Mesto N., pre vymoženie 7 364,67 €. Sťažovateľ v priebehu exekučného konania navrhol súdu zastaviť toto konanie, jeho návrh bol však rozhodnutím Okresného súdu Nové Zámky (ďalej len „okresný súd“) odmietnutý rozhodnutím č. k. 15 Er 723/2004-90. Toto rozhodnutie napadol odvolaním, krajský súd však toto napadnuté rozhodnutie potvrdil. Sťažovateľ tvrdí, že krajský súd porušil jeho základné právo na súdnu ochranu, pretože nesprávne a v rozpore so zákonom vyložil Exekučný poriadok, pretože ak podal návrh na zastavenie exekúcie, súd tak bol povinný urobiť. Okrem toho uviedol, že toto rozhodnutie napadol dovolaním na Najvyššom súde Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“), čo dokladoval predložením fotokópie podania.

Sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd vo veci vydal tento nález:

„Uznesením Krajského súdu v Nitre 15 Er/723/2004-108 (7 CoE/32/2009-10) zo dňa 30.12.2009 bolo porušené právo sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

Ústavný súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Nitre 15 Er/723/2004-108 (7 CoE/32/2009-10) zo dňa 30.12.2009 zrušuje.

Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľovi finančné zadostučinenie vo výške 10 000,- €.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním

a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľov. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa názoru ústavného súdu nie je v jeho právomoci o merite podanej sťažnosti konať a rozhodnúť.

Ako to vyplýva z citovaného ustanovenia čl. 127 ods. 1 ústavy, právomoc ústavného súdu poskytnúť ochranu základným právam a slobodám je daná iba subsidiárne, teda len vtedy, ak poskytovanie tejto ochrany nie je v právomoci všeobecných súdov. V danom prípade sťažovateľ podal proti rozsudku krajského súdu dovolanie, o čom predložil doklad.

Podľa názoru ústavného súdu v prípade podania dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku a súbežne podanej sťažnosti je daná právomoc ústavného súdu až po rozhodnutí o dovolaní. Pritom lehota na podanie takej sťažnosti bude považovaná za zachovanú aj vo vzťahu k predchádzajúcemu právoplatnému rozhodnutiu (mutatis mutandis I. ÚS 169/09, I. ÚS 184/09).

Keďže sťažovateľ podal proti rozsudku krajského súdu dovolanie, právomoc poskytnúť ochranu označeným právam v tomto štádiu má Najvyšší súd Slovenskej republiky v rámci dovolacieho konania. Tým zároveň je vylúčená právomoc ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to vyplýva z výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. júna 2010